

RECHTSTREEKS

MAANDBLAD VOOR EVANGELISATIE EN GELOOFSOPBOUW



DEZE MAAND:

3 VAN DE REDACTIE

Pas op!! aanval op onze (klein)kinderen!!

Tip: Kies uit dit nummer van Rechtstreeks een artikel en geef daarvan op je eigen manier iets door aan je (klein)kinderen. Ga het gesprek maar eens aan.

4 GENADE EN GELOOF

Het boek Ruth - Deel 2

6 DRAGERS VAN HEILIGE VOORWERPEN

6 REPLY

Het huis van God, en de bedelingenleer

7 GOD IS GOED

Werkzaam en zichtbaar

Het christendom toont ons Gods goedheid tegenover verloren zondaars.

8 STORMEN VAN DE EINDTIJD

De Heere belooft geen kalme reis, maar wel een behouden aankomst

9 WOORDSTUDIE

Heiliging, heiligheid, heiligen en verwante woorden

10 HET HOGLIED

Deel 67 - De hoogste taal van de liefde

11 WEES HEILIG

Wie en wat is heilig?

De eerste keer dat een woord in de Bijbel voorkomt, duidt veelal de betekenis van een begrip aan.

COLOFON

Doelstelling

'Rechtstreeks' is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: '...groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus' (2 Petr. 3:18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Digitaal magazine

'Rechtstreeks' is een digitaal blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt op:

<https://www.oudesporen.nl/>

Elf keer per jaar wordt dit blad als pdf gepubliceerd. Een pdf is met het programma [AcrobatReader®](#) (een gratis programma van Adobe) te lezen. Reeds gepubliceerde nummers van 'Rechtstreeks' zijn te downloaden op de site:

<https://www.oudesporen.nl/>

Redactie

Hugo Bouter; Ger de Koning; Gerard Kramer; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Tessalonicenzen 5:21 ons leert.

Copyright

De meeste artikelen in dit blad zijn auteursrechtelijk beschermd. Verdere openbaarmaking en/of veeleenvoudiging daarvan in welke vorm dan ook is slechts toegestaan na toestemming van de redactie.

Correspondentieadres

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

VAN DE REDACTIE

PAS OP!! AANVAL OP ONZE (KLEIN)KINDEREN!!

Ger de Koning



‘Stort uw hart uit als water voor het aangezicht van de Heere! Hef tot Hem uw handen op, vanwege het leven van uw kleine kinderen’ (Klaagl. 2:19).

De duivel verhoogt zijn snelheid, hij is aan zijn eindsprint begonnen. Hij ziet dat zijn einde nadert. Binnenkort wordt hij voor 1000 (duizend!) jaar op non-actief gezet en direct daarna, na een korte, allerlaatste activiteit, voor eeuwig (!) uitgeschakeld (Openb. 20:1-3,7-10). Met het oog op dit onontkoombare lot zet hij in de korte tijd die hem rest alles op alles om nog zoveel mogelijk van Gods origineel van de schepping en het gezin te verwoesten. Zijn propagandamachine draait op volle toeren. De stroom publicaties met een inhoud die lijnrecht ingaat tegen wat God tot zegen aan de mens heeft gegeven en daarover in Zijn Woord heeft meegedeeld, zwelt aan. Daarbij richt hij zijn pijlen met name op kinderen.

Binnen een tijdsbestek van enkele dagen verschenen op NOS.nl twee artikelen waarin de strategie van de aanval op onze kinderen onverbloemd wordt aangekondigd. Dat raakte me. Het eerste artikel ¹ gaat over een non-binair personage: ‘Het nieuwe non-binaire personage Lesley in de NPO-jeugdserie *Spangas: De Campus*, die zich niet identificeert als een jongen of meisje maar als een andere genderidentiteit, krijgt veel aandacht op social media’. Aan het slot van het artikel merkt een betrokkene op: ‘Ik denk dat het belangrijk is dat kinderen zien dat Lesley een super cool persoon is, en niet ‘ondanks’ het feit dat die non-binair is, maar misschien wel ‘omdat’.

1) <https://nos.nl/artikel/2346167-na-kritiek-op-non-binair-personage-spangas-er-is-nog-een-lange-weg-te-gaan.html> (website bezocht op 01-09-2020).

Het tweede artikel ² betreft de seksuele voorlichting op basisscholen. Een woordvoerder van het kenniscentrum voor seksualiteit Rutgers stelt dat ‘een derde van die scholen niet specifiek aandacht besteedt aan seksuele diversiteit zoals bijvoorbeeld homoseksualiteit, terwijl dat wel moet.’ Volgens een expert van genoemd centrum is het belangrijk dat kinderen niet alleen onderwijs krijgen over hun eigen lichaam en relaties, maar is het minstens zo van belang dat zij jong leren over seksuele diversiteit. ‘Jonge kinderen kunnen zelf al homoseksuele gevoelens hebben. Hun moet je meegeven dat die gevoelens oké zijn, zodat ze zich geaccepteerd voelen.’ En: ‘In een les over relaties kun je bijvoorbeeld uitleggen dat sommige kinderen twee mama’s hebben en dat dat ook normaal is.’

En dan het boek ‘Oer’. In diezelfde dagen las ik daarover enkele lovende recensies. Dat boek wil christelijke opvoeders helpen om kinderen en jongeren op een begrijpelijke manier te vertellen dat God de wereld door evolutie heeft gemaakt. De oude slang valt daarin niet met open vizier aan, maar kiest voor een ‘vriendelijke’ benadering. Het boek is een mengsel van waarheid en leugen, vol dodelijk venijn. Het mengsel is bereid volgens het oeroude recept van de oervader van de leugen. En dat recept werkt. Een van onze kleinkinderen, 5 jaar oud, die op een christelijke school zit, kwam kort geleden thuis met het verhaal dat de Here God de wereld had geschapen en dat het een beetje door een knal was. Dat had hij opgepikt uit een filmpje dat de juf had laten zien. Bij navraag door zijn moeder bij de juf bleek dat ze per ongeluk het verkeerde filmpje had laten zien. Het gif was echter wel binnengekomen. De moeder heeft het enig werkzame bestrijdingsmiddel, het Woord van God, gebruikt om dit gif onschadelijk te maken.

Het is duidelijk: de geestelijke strijd om de zielen van onze kinderen is in volle hevigheid ontbrand. Daarbij wordt geen wapen geschuwd. Wie naïef is en denkt dat het allemaal goed bedoeld is en dat het wel zal loslopen met ‘onze’ kinderen, mag verder slapen. Voor wie wakker is, klinkt de oproep: *‘Het einde van alles nu is nabij, weest dus bezonnen en nuchter tot gebeden’* (1 Petr. 4:7). Wij moeten – inderdaad: moeten! – onze kinderen en jongeren bevestigen in hun jongen- of meisje-zijn en hen onderwijzen over wat God in Zijn Woord over de schepping zegt. Tegelijk moeten we voor hen tot God roepen om als een muur om hen heen te zijn. Daarom nog een keer:

‘Stort uw hart uit als water voor het aangezicht van de Heere! Hef tot Hem uw handen op, vanwege het leven van uw kleine kinderen’ (Klaagl. 2:19)!

Tip: Kies uit dit nummer van Rechtstreeks een artikel en geef daarvan op je eigen manier iets door aan je (klein)kinderen. Ga het gesprek maar eens aan.

Namens de redactie, Ger de Koning

2) <https://nos.nl/artikel/2346731-rutgers-1-op-3-basisscholen-geeft-geen-les-over-homoseksualiteit.html> (website bezocht op 04-09-2020)

GENADE EN GELOOF

HET BOEK RUTH - DEEL 2

H. Rossier

Hoofdstuk 2

Genade vinden

Wij hebben in het eerste hoofdstuk gezien dat het geloof van Ruth op wonderbare wijze aan het licht kwam. Inderdaad is het wonderbaar, zoals alles wat van God komt! Het hoofdstuk dat we nu gaan behandelen, stelt ons diverse kenmerken van haar geloof voor, alsook de zegen die eruit voortkwam. Het geloof van Ruth baseerde zich tot dan toe op het werk van de genade, dat God ten gunste van Zijn volk had verricht. Dit geloof had echter een voorwerp nodig, een persoon, en het kon niet anders of zij zou die vinden. Zij kende weliswaar de zeer vermogende man nog niet, van wie in het eerste vers van dit hoofdstuk sprake is; maar zij hoopte met hem in aanraking te komen op grond van de genade. Want ze zegt tegen Naomi: 'Laat mij toch naar de akker gaan en aren rapen achter hem in wiens ogen ik genade zal vinden' (vs. 2).

Het land Israël, waarnaar God had omgezien door Zijn volk weer brood te geven, zal ook voor haar wel wat aren opleveren. Hoewel zij arm was en zonder rechten, wist zij toch dat zij op de hulp van God kon rekenen. De weg was duidelijk, zoals de weg van het geloof dat steeds is; maar zij sloeg hem niet eigenwillig in. Wij zijn vaak geneigd de conclusie van onze gedachten of de vrucht van het verlangen van ons hart als de weg van het geloof te beschouwen, terwijl het geloof uitsluitend in afhankelijkheid van Gods Woord handelt.

Ruth vroeg Naomi om raad en deze antwoordde haar: 'Ga, mijn dochter'. Zonder twijfel zou God haar op deze weg leiden. Zijn genade doet haar dan ook het veld van Boaz vinden. Boaz, een familielid van de gestorven Elimelek, treedt om zo te zeggen in diens plaats. Naomi heeft nu een beschermer in Israël gevonden, een rijk en machtig hoofd van haar familie. Hij had de *macht* (dat is ook de betekenis van de naam Boaz) om dit arme, geheel vervallen huis weer op te richten. Dit is ook de naam van één van de beide pilaren van de tempel van Salomo (1 Kon. 7:21).

Boaz komt van Betlehem, roept zijn maaiers de oogstgroet toe (Ps. 129:8), en ziet direct Ruth te midden van de maaiers. Zo komt de genade het geloof tegemoet. De knecht die over de maaiers gesteld is, geeft getuigenis van de Moabitische als hij ernaar wordt gevraagd. Nederig vragend, zegt hij, is zij gekomen; zij is dadelijk aan het werk gegaan en heeft zich nauwelijks rust gegund. Evenals de knecht dat deed, geeft Gods Geest nu getuigenis van het karakter en de werkzaamheid van ons geloof. 'Zonder ophouden gedachtig aan uw arbeid van het geloof', schrijft de apostel aan de

Tessalonicenzen. Het geloof is werkzaam, en het rust niet vóórdat het de zegeningen heeft verzameld die God op zijn weg strooit.

Boaz ontmoet Ruth

Wat een mooie eerste ontmoeting tussen Boaz en Ruth! De woorden die over de lippen van de man van vermogen komen, klinken als hemelse muziek in de oren van de arme buitenlandse. Hij maakt haar geen enkel verwijt. Nee, hij zegt: 'U hebt het gehoord, nietwaar, mijn dochter? Ga niet op een andere akker aren rapen. Ook moet u hier niet weggaan, maar u moet dicht bij de meisjes blijven die voor mij werken'. Boaz vertrouwt haar toe aan de zorg van zijn personeel. Ook heeft zij niemand te vrezen; heeft hij niet omtrent haar bevel gegeven? Het veld van Boaz biedt haar *voedsel*, maar ook gelegenheid haar *dorst* te lessen. Hoe worden hier de gunstbewijzen voor Ruth vermenigvuldigd!

Maar geduld, dit hoofdstuk noemt nog andere zegeningen en het volgende hoofdstuk nog rijkere gunstbewijzen. Zij vermeerderen en groeien tot aan de grenzen van de eeuwigheid. Wat zou Ruth daarop antwoorden? Zoals het geloof een wonderbare zaak is, is dat ook het geval met de Persoon die de inhoud ervan is! Wat een majesteit, gepaard aan neerbuigende goedheid, ja, een bijna moederlijke teerheid zien we in Hem! Hij verheft Zich als de koperen zuil in de tempel van Salomo en buigt Zich neer met de tere zorg van een liefde, die niets met menselijke hartstocht gemeen heeft, maar die vol waardigheid het voorwerp van de liefde tot Zich opheft, nadat zij zich eerst voor Hem heeft neergebogen. Zo is Boaz; en zo is onze Jezus!

Wij leren niet zomaar de hulpbronnen van de *genade* kennen. Die worden pas ons deel naarmate het *geloof* werkzaam is. Langzamerhand opent Christus ons het genot van de onuitputtelijke schatten van Zijn hart. Het eerste wat Ruth doet, is op haar aangezicht vallen en zich ter aarde buigen. Zou zij niet dankbaar zijn als Boaz zó tegen haar spreekt?

Ruth opent nu op haar beurt de mond. 'Waarom', vraagt zij, 'heb ik genade gevonden in uw ogen, dat u naar mij omziet, terwijl ik een buitenlandse ben?' Dit 'waarom' is mooi; het getuigt van diepe ootmoed bij deze jonge vrouw. Zij wil daarmee zeggen: Ik heb geen recht op uw gunst. Zij houdt zich slechts met zichzelf bezig om haar onwaardigheid te erkennen; maar wat schat zij Boaz hoog! U hebt mij omgekeken, hoewel ik een buitenlandse ben!

De knecht had al een goed getuigenis afgelegd van de arme Moabitische. En nu is het de heer zelf, die zegt wat hij van haar vindt. Zij was hem niet met haar eigen gerechtigheid tegemoet getreden, zoals eens Job voor het aangezicht van God verscheen. Haar ervaringen beginnen daar waar die van Job eindigen. En degene aan wiens voeten zij was neergevallen, neemt het nu op zich om haar deugdzaamheid te prijzen. Want hij wist alles: 'Het is mij allemaal verteld, alles wat u na de dood van uw man voor uw schoonmoeder gedaan hebt, en hoe u uw vader en uw moeder en uw geboorteland hebt verlaten en naar een volk bent gegaan dat u voorheen niet kende'.

Boaz stelt bij Ruth de vrucht van het geloof vast, namelijk de arbeid van de liefde. Haar zorg voor Naomi, een beeld van het benauwde en verdrukte volk, was door hem niet onopgemerkt gebleven. Ja, deze arme dochter van Moab

was een ware Israëlitische, in wie geen bedrog was. Ook had zij als een ware dochter van Abraham haar land en haar familie verlaten en zich begeven naar een volk dat zij niet kende. Boaz drukte het zegel van zijn goedkeuring op zoveel liefde en geloof, en gaf haar ook de belofte van een beloning: 'Moge de HEERE uw daad vergelden, en moge uw loon volkomen zijn van de HEERE, de God van Israël, onder Wiens vleugels u gekomen bent om toevlucht te nemen'.

Aan Boaz' tafel

De *beloning* is niet het doel van het geloof, maar ze dient ter bemoediging. Ruth antwoordt, net zoals Mozes in Exodus 33:13. De lof van Boaz maakt haar niet hoogmoedig; zij voelt dat alles genade is en wil nog meer genade ontvangen. Zij erkent zijn gezag en beschouwt zichzelf als zijn onwaardige dienaar. Dan geeft Boaz haar een bewijs van erkenning door haar aan de maaltijd uit te nodigen. Ruth zit aan de tafel van Boaz! Wat een eer voor de arme buitenlandse! 'Zij at en werd verzadigd en hield over'. Lijkt het niet alsof wij de vermenigvuldiging van de broden door de Heer Jezus bijwonen?



Detail Ruth door J. James Tissot (1836-1902)

De gemeenschap die Ruth zojuist aan de tafel van Boaz had genoten, deed haar echter haar plicht niet vergeten. Integendeel, zij putte daaruit kracht tot hernieuwde arbeid en wel met een resultaat dat nog rijker was dan het vorige. Ons werk moet, wil het zegenrijke gevolgen hebben, voortkomen uit wat wij voor onszelf hebben ontvangen. En het zal nog meer vrucht dragen, naarmate wij persoonlijk de tegenwoordigheid van de Heer hebben genoten.

Het hart dat van Christus spijs en drank heeft ontvangen, kan nooit zelfzuchtig zijn. Staat er niet geschreven: 'Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien' (Joh. 7:38)? Ruth dacht ook aan Naomi, en zij bracht bij haar thuiskomst het overschot van de maaltijd mee en de aren die zij had opgelezen, opdat haar schoonmoeder ook verzadigd zou worden. Zo wijdt de gelovige zijn arbeid aan Gods volk en probeert hij hun welzijn te bevorderen.

Hoeveel christenen brengen dit in praktijk? Van welk belang is het welzijn van de gemeente van Christus voor hen die alleen denken aan hun eigen kerk of volk? Het lijkt erop dat deze onverschillige harten geen acht slaan op het arme, verdrukte volk van God. Zij houden zich misschien bezig met het evangeliewerk in de wereld. Maar een hart dat met de Heer in gemeenschap leeft, offert niet het ene op aan het andere. De apostel Paulus was zowel de dienstknecht van de gemeente, als de dienaar van het evangelie (Kol. 1:23-25). Hij had de gemeente lief, die Christus met Zijn eigen bloed heeft gekocht.

Naomi was vol dankbaarheid tegenover de man die naar Ruth had omgekeken, en haar niet als een buitenlandse had afgewezen. Hoe mooi is het gesprek tussen deze beide godvrezende vrouwen! Ruth spreekt de naam van Boaz ('in Hem is kracht') uit, en Naomi antwoordt met een dankzegging jegens de God die Zijn goedheid niet had onttrokken aan de levenden noch aan de doden. De gezindheid van Naomi is treffend.

Ruth toont meer het eerste vuur van een jeugdig geloof; terwijl Naomi de *ervaring* van het geloof laat zien, dat in de school van de beproeving gerijpt is. Jonge gelovigen, acht de ervaring niet gering van vrienden die de Heer vele jaren vóór u gekend hebben! Naomi licht haar schoondochter verder in: 'Die man is nauw aan ons verwant, hij is een van onze lossers' (vgl. Lev. 25:25vv.; Deut. 25:5).

De ervaring gaat altijd met *inzicht* gepaard. Naomi is zich ervan bewust wat gepast is in Israël. Het gaat om de orde die het huis van God tot sieraad strekt. Het inzicht van de christelijke ervaring verbindt ons altijd met de familie van Gods kinderen en met Christus, zoals de raad van Naomi Ruth verbond aan de omgeving van Boaz.

Tegelijkertijd scheidt het ons van alle andere velden (vs. 22). Misschien zouden die Ruth evenveel aren bieden, maar de tegenwoordigheid van hem met wie het hart van Ruth vanaf dat moment onafscheidelijk was verbonden, en de vrede en de vreugde die hij bood, zouden ontbreken.

Dit is de kostbare ervaring van hen die op de geloofsweg oud geworden zijn, want zij draagt ertoe bij om in jonge mensen een heilige wandel te bewerken. Zo is het ook de mond van de ervaring, die het meest tot danken bereid is; want zij kent de genade en goedheid van God, zowel in het heden als in het verleden. Ruth blijft op het veld van Boaz en zij woont bij haar schoonmoeder.

DRAGERS VAN HEILIGE VOORWERPEN

Hugo Bouter

'En hun taak was de zorg voor de ark, de tafel, de kandelaar, de altaren en de voorwerpen van het heiligdom, waarmee ze de dienst verrichtten, en het gordijn, ja, voor heel de dienst ervan. De leider die boven de leiders van Levi stond was Eleazar, de zoon van de priester Aäron. Hij had het opzicht over hen die de taak ten behoeve van het heiligdom vervulden' (Num. 3:31-32).

'Vertrek, vertrek, ga daar weg, raak het onreine niet aan, ga uit haar midden weg, reinig u, u die de heilige voorwerpen van de Heere draagt' (Jes. 52:11; vgl. 2 Kor. 6:17; Openb. 18:4).

De gelovigen worden soms vergeleken met zilveren en gouden voorwerpen (of: vaten). Zie 2 Timoteüs 2:20, waar het gaat om onze verantwoordelijkheid om een vat tot eer te zijn voor de Meester. Wij hebben de goddelijke natuur ontvangen (goud), en staan op de grondslag van de verzoening (zilver). Daarom moeten wij in de praktijk van het leven ook jagen naar gerechtigheid, geloof, liefde en vrede met hen die de Heer aanroepen uit een rein hart.

In een ander opzicht zijn wij ook dragers van de heilige voorwerpen die thuishoren in Gods heiligdom. Deze

voorwerpen spreken van Christus en de Geest, en de hemelse positie van de Gemeente. Hieronder mogen we in de eerste plaats verstaan de ark, de kandelaar, de tafel van de toonbroden en het reukofferaltaar. Zoals de Levieten deze voorwerpen droegen in de woestijn, zo mogen wij de dragers zijn van de geestelijke realiteit die hierdoor wordt voorgesteld. Wat een getuigenis is aan ons toevertrouwd, het getuigenis aangaande de Persoon van Christus! Want al deze voorwerpen spreken van Hem.

De ark spreekt van de verhoogde Heer als de genadetroon. De kandelaar laat Hem zien als de Drager van het getuigenis van de Heilige Geest in het heiligdom. De tafel van de toonbroden toont Hem als de Drager van het volk van God in de tegenwoordigheid van God Zelf. En het reukofferaltaar toont dat Zijn Persoon en werk de enige grondslag van ware aanbidding vormen, die voor God aangenaam is. Het brandofferaltaar spreekt van Zijn toewijding tot in de dood, en Zijn overgave tot een welriekende reuk voor God (Ef. 5:2). Ook de gordijnen spreken van Hem. Het voorhangsel, 'dat is Zijn vlees' (Hebr. 10:20).

Met uitzondering van de kandelaar, die uitsluitend van louter goud was, waren de voorwerpen in het heiligdom gemaakt van hout, dat overtrokken was met goud. Het hout spreekt van de menselijke natuur van de Heer, de vrucht van de aarde, terwijl het goud van Zijn goddelijke natuur spreekt. Hij is waarachtig Mens, maar tevens waarachtig God.

Het getuigenis met betrekking tot de Persoon van Christus is door God nu toevertrouwd aan de Gemeente, die de pilaar en grondslag van de waarheid is (1 Tim. 3:15-16). Wij dragen dit getuigenis rond hier op aarde en vertegenwoordigen Hem in ons dienstwerk als Levieten en in onze wandel als pelgrims, tot eer van onze hemelse Heer – die door de wereld wel verworpen is, maar door God gekroond is met eer en heerlijkheid.

REPLY

HET HUIS VAN GOD, EN DE BEDELINGENLEER

Hugo Bouter

'Ik schrijf opdat je weet hoe men zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, de pilaar en grondslag van de waarheid' (1 Tim. 3:15).

Vraag

Wat wordt er bedoeld met de uitdrukking 'het huis van God', en enkele woorden die van het begrip huis (Gr. 'oikos') zijn afgeleid?

Antwoord

De woorden huis, huisgezin en huishouding zijn nauw verwant aan elkaar. Gods 'huisgezin' is nu de christelijke gemeente. Het is ook de plaats, het paleis of de tempel waar Hij woont door Zijn Geest (Ef. 2:21-22).

Oikos en oikonomia

Er zijn ook enkele begrippen die van het Griekse woord voor 'huis' zijn afgeleid. De woorden *oikonomos* en *oikonomia* komen enkele malen voor in het Nieuwe Testament, met name in Lucas 12 en 16. Deze begrippen worden vertaald door resp. *rentmeester* en *rentmeesterschap* in de Herziene Voorhoevevertaling. Onze woorden *econoom* en *economie* zijn hiervan afgeleid.

In Efeziërs 1:10 en 3:9 is *oikonomia* echter vertaald met *bedeling* (Eng.: dispensation). Vandaar ook de term de economie of de bedeling van de genade, in het Engels: 'the economy of grace'. Dit werpt dus licht op de zgn. bedelingenleer, die de heilsgeschiedenis verdeelt in bepaalde tijden of huishoudingen waarin God op een zekere,

afgesproken wijze toezicht houdt op de aangelegenheden van Zijn volk en Zijn huis (Gr. *oikos* en verwante woorden). Hij is immers de Heer des huizes, die Zijn huis of huisgezin bestuurt volgens Zijn regels, dan wel het beheer van Zijn goederen door iemand anders – een rentmeester – laat verzorgen. De apostel Paulus was zo'n rentmeester (1 Kor. 4:1-2; Ef. 3:2-9).

Hoewel hierover veel onenigheid bestaat onder Gods kinderen, is men het wel erover eens dat er minstens twee bedelingen zijn, namelijk die van het Oude en het Nieuwe Testament, resp. de bedeling van de wet en die van de genade (zie kader). Efeziërs 1:10 spreekt duidelijk over een nog *toekomstige* bedeling, namelijk die van de volheid der tijden, waarin alles wat in de hemelen en wat op de aarde is onder één Hoofd zal zijn samengebracht in Christus. Dat is de Christusregering in het duizendjarig Vrederijk, waarvan het herstelde volk Israël en de bruidsgemeente het middelpunt zullen vormen.

Ik verwijs in dit verband naar mijn boek over de verborgenheden en geheimenissen in het Nieuwe Testament, getiteld 'De onthulling van Gods geheimen', verkrijgbaar in de christelijke boekhandel.



Een verdere onderverdeling van het tijdsbestek van het Oude Testament is de volgende:

1. de bedeling van de onschuld (innocence) in het paradijs;
2. die van het geweten (conscience) tot aan de zondvloed;
3. het principe van menselijke regering (government) sinds Genesis 9;
4. de tijd van de belofte (promise) tot aan Israëls roeping uit Egypte; en
5. de tijd na de invoering van de wet (law) bij de Sinai.

Ik heb steeds de Engelse trefwoorden toegevoegd, waaronder de bedelingen bekendstaan. De zesde bedeling is dan die van de genade, en de zevende van het komende Vrederijk.

GOD IS GOED

WERKZAAM EN ZICHTBAAR

Brian Reynolds

'U bent goed en U doet goed' (Psalm 119:68).

Veel dingen zijn veranderlijk in deze wereld, die vol onzekerheid en verdriet is. Maar één ding is zeker, en dat is de goedheid van onze God. Hij is goed en Hij doet goed. Bij Hem is er geen verandering, of schaduw van omkeer. En elke goede gave en elk volmaakt geschenk is van boven en daalt neer van de Vader der lichten (Jak. 1:17).

Zeker gebeuren er slechte dingen en zijn er dingen die voor ons verstand onverklaarbaar zijn. Maar laten we nooit vergeten dat wij een goede God hebben. De tekst in Psalm 119 zegt dit heel duidelijk, en voegt eraan toe dat Hij ook goed *doet*. Ware goedheid kan niet verborgen of onbekend blijven, ze moet werkzaam en zichtbaar zijn.

Het christendom toont ons
Gods goedheid tegenover
verloren zondaars.

We zien Gods goedheid tegenover alle mensen, onszelf inbegrepen, in Zijn scheppingswerken. Lang geleden sprak de apostel Paulus hierover met de heidense inwoners van Lystra in het zuiden van Klein-Azië, mensen die in geestelijke duisternis leefden en de afgoden dienden: 'Wij verkondigen u juist dat u zich van deze zinloze dingen moet bekeren tot de levende God, Die de hemel, de aarde, de zee en alles wat erin is, gemaakt heeft. Hij heeft in de tijden die achter ons liggen al de heidenen hun eigen wegen laten gaan, hoewel Hij Zichzelf toch niet onbetuigd liet door goed te doen: Hij gaf ons vanuit de hemel regen en vruchtbare tijden en verzadigde ons hart met voedsel en vreugde' (Hand. 14:15-17).

Dit is wat theologen noemen 'de algemene genade' van God, maar ik denk dat de Bijbelse omschrijving beter is. Het laat ons eenvoudig zien dat God *goed* is. De Heere Jezus heeft gezegd: 'Niemand is goed behalve Eén, namelijk God' (Mark. 10:18). Hoe groot is die goedheid, als wij aan het evangelie denken.

Het christendom toont ons Gods goedheid tegenover verloren zondaars. Hij is de grote Gever. Hij eist geen gerechtigheid van de kant van de mens, want die heeft hij helemaal niet (behalve een eigengerechtigheid). Maar God schenkt ons *Zijn* gerechtigheid, goddelijke gerechtigheid, als een vrije gift door het geloof in Jezus Christus (Rom. 3:21-26). Hij eist niet dat wij Hem liefhebben, maar Hij heeft ons *Zijn* grote liefde getoond in de gave van Zijn veelgeliefde Zoon. Zó lief heeft God de wereld gehad (Joh. 3:16).

Hoeveel reden hebben wij dus om in te stemmen met de woorden van Psalm 106: 'Loof de HEERE, want Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig' (Ps. 106:1).



STORMEN VAN DE EINDTIJD

DE HEERE BELOOFT GEEN KALME REIS, MAAR WEL EEN BEHOUDEN AANKOMST

Johan Schep

Handelingen 27



Het is nog belangrijker om onze handen te vouwen, dan onze handen te wassen. Het is ook belangrijk om te luisteren naar gelovigen, die Gods onfeilbare Woord brengen. Paulus was op een schip meegenomen als een gevangene en hij had het juiste advies gegeven, maar men had niet geluisterd. Zijn advies bleek later de juiste te zijn en de gevangene werd om zo te zeggen de kapitein van het schip.

Het coronavirus is lang niet zo erg als het virus van de zonde. Want met de laatste is iedereen besmet en alleen de Heere Jezus kan ons daarvan bevrijden. Een blik in geloof op het kruis zal ons ervan genezen, net zoals gebeurde met de mensen in het Oude Testament, die waren gebeten door giftige slangen (Joh. 3:14).

Paulus was ook in de storm terecht gekomen, omdat zij niet hadden geluisterd (Hand. 27:21). En nadat men lange tijd zonder eten was geweest, ging Paulus in hun midden staan en zei: Mannen, men had naar mij moeten luisteren en niet van Kreta wegvaren en dit ongemak en deze schade moeten voorkomen.

Als er nu ergens behoefte aan is, zijn het geestelijke leiders die als een rots in de branding staan en zich niet laten beïnvloeden door allerlei omstandigheden. Mensen die weten wanneer men wel of niet van wal moet steken. Onze koers is totaal afhankelijk van de stuurman en van de schipper van het schip. Het is daarom van het grootste belang dat zij vasthouden aan het Woord van God en zich niet laten beïnvloeden door werelds denken. Velen hechten meer waarde aan de raad van de deskundigen dan aan Gods Woord.

Hoe velen zijn niet van het ene op het andere moment in een grote storm terechtgekomen? Hun schip is meegesleurd en met man en macht probeert men nu de kop in de wind houden. Tevergeefs! Uiteindelijk geeft men het op en laat men zich met de golven – de omstandigheden – meedrijven; de schipper en de stuurman hebben ook geen controle. Allerlei noodgrepen worden toegepast om het schip toch drijvend te houden. De lading overboord gooien? Het helpt niets!

En als ook nog Gods licht weg is (vers 20), wordt het helemaal hopeloos. Geen licht, geen hoop en ook geen voedsel. Paulus zei: Al dit ongemak en de schade had voorkomen kunnen worden, als men naar mij had geluisterd. Toen dankte hij echter de Heere in bijzijn van allen; en hij brak brood en begon te eten. De apostel Paulus had de leiding overgenomen en zij werden allen goedsmoeds en namen voedsel. Toen zij naar hem luisterden, kwamen zij uiteindelijk allen veilig aan op het strand.

Er moet wel bij gezegd worden dat niet alles wat uit de wereld komt verkeerd is. Soms handelen de zonen van deze eeuw verstandiger dan de zonen van het licht (Luc. 16:8). Dit mag echter nooit een excuus zijn om Gods Woord en ook Gods weg naast ons neer te leggen. Laten wij nu onze koers houden met Gods Woord en met Gods Zoon aan boord. De Heere Jezus heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst. Het is beter met de Heere Jezus in de storm te zijn dan alleen op het strand. Zijn volmaakte shalom in deze tijd toegewenst.

HEILIGING, HEILIGHEID, HEILIGEN EN VERWANTE WOORDEN

Gerard Kramer

Het basiswoord heilig

De woorden 'heiliging', 'heiligheid' en 'heiligen' zijn alle drie verwant aan het basiswoord 'heilig' (Gr. *hagios*). We gaan daarom eerst na wat dit basiswoord precies betekent. Het woord 'heilig' heeft als eerste betekenis 'aan God gewijd', d.w.z. gewijd aan, voorbehouden aan, bestemd voor God en Zijn dienst.

- Daarom worden de *christenen* 'heilig' of 'heiligen' genoemd (Hand. 9:13, 32, 41; Rom. 1:7; 8:27; 1 Kor. 1:2; 14:33; 16:1; 2 Kor. 1:1; Ef. 1:1; 3:18; Fil. 1:1; 4:21-22; Kol. 1:2; 1 Thess. 3:13; Fmon:5; Hebr. 3:1; 6:10; Jud.:3; Openb. 5:8; 8:3-4)¹, en is ook hun
- *roeping* 'heilig' (2 Tim. 1:9), evenals
- het voor hen bestemde *gebod* (Rom. 7:12; 2 Petr. 2:21) of
- de *Schriften* (Rom. 1:2; 2 Tim. 3:15).
- het *geloof*, d.w.z. de geloofswaarheid, is dan ook 'allerheiligst' (Jud.:20); maar ook zoiets concreets als *de stad Jeruzalem* (Matth. 4:5; 27:53) is *de heilige stad*. Hetzelfde geldt voor de
- *engelen* (Mark. 8:38; Hand. 10:22), en voor de *apostelen* en de *profeten* (Ef. 3:5).
- Daarop aansluitend is de betekenis van heilig ook 'rein', 'volkomen', 'God waardig', 'met Gods karakter in overeenstemming' in de volgende plaatsen: 1 Kor. 3:17 en Ef. 2:21.

Het woord wordt daarom behalve voor

- *God Zelf* (Joh. 17:11; 1 Joh. 2:20), ook voor
- *Christus* gebruikt (Luk. 1:35; Joh. 6:69; Hand. 4:27,30; Openb. 3:7), en voor
- *de Heilige Geest* (Matth. 1:18; Hand. 1:2; Rom. 5:5; 9:1; 1 Kor. 6:19; Ef. 1:13; Hebr. 2:4).
- De *gemeente van God* is een 'heilige tempel in de Heer' (Ef. 2:21), ja, is zelf 'heilig' (Ef. 5:27).

1) De gegeven Schriftplaatsen zijn slechts een selectie, tenzij anders aangegeven.

Heiliging en heiligen

Het woord 'heiliging' (Gr. *hagiasmos*) in 1 Thess. 4:3-4, 7 betekent 'heiligmaking', d.w.z. dat men zichzelf bewust heiligt, d.i. apart zet voor en toewijdt aan God (Rom. 6:19, 22; 1 Kor. 1:30; 2 Thess. 2:13; 1 Tim. 2:15). Het hangt samen met het werkwoord 'heiligen' (Gr. *hagiazoo*) in 1 Thess. 5:23.

Heiligheid

Voor 'heiligheid' zijn er twee woorden, namelijk *hagiotès* en *hagioosunè*. Het eerste woord komt alleen voor in Hebr. 12:10, het tweede in Rom. 1:4; 2 Kor. 7:1 en 1 Thess. 3:13. Deze opsomming is wel compleet! Heiligheid is een permanente karaktereigenschap van God – de eerste beide plaatsen. Het geeft bij mensen de nastrevenswaardige praktische toestand aan van het 'heilig (Gr. *hagios*) zijn', wat inhoudt dat men weg van het kwaad is gericht en aan God toegewijd is.

Rein (zuiver), reinheid, eenvoud, reinigen

De groep woorden 'rein (zuiver)', 'reinheid', 'eenvoud', 'reinen' hebben Gr. *hagnos* als basis, dat etymologisch verwant is met het hiervoor besproken woord 'heilig', Gr. *hagios*.

Voor het woord 'rein' in de zin van 'zuiver', 'toegewijd', zie de volgende plaatsen: 2 Kor. 7:11 ('rein in deze zaak'), 2 Kor. 11:2 ('een reine maagd'), vandaar 'kuis' (Tit. 2:5), 'zuiver' als motivatie (Fil. 1:17).

'Reinheid' (Gr. *hagnotès*) is een kenmerk van Gods dienaren (2 Kor. 6:6). Er is ook een synoniem (Gr. *hagneia*), dat slechts voorkomt in 1 Tim. 4:12 en 5:2 (beide keren 'reinheid').

Zie voor 'reinen' (Gr. *hagnizoo*) – altijd in rituele of overdrachtelijke zin – Joh. 11:55; Hand. 21:24; Jak. 4:8; 1 Joh. 3:3.



HET HOOGLIED

DEEL 67 - DE HOOGSTE TAAL VAN DE LIEFDE

Ger de Koning

'Salomo had een wijngaard te Baäl-Hamon. Hij gaf deze wijngaard aan de bewakers. Voor zijn vruchten bracht ieder duizend zilverstukken. Mijn wijngaard – die van Mij – ligt voor Mijn aangezicht. De duizend [zilverstukken] zijn voor u, Salomo, en tweehonderd voor de bewakers van zijn vrucht' (Hoogl. 8:11-12).

Twee wijngaarden

De naam *Salomo*, waarmee vers 11 begint, komt zeven keer in dit boek voor (Hoogl. 1:1, 5; 3:7, 9, 11; 8:11-12). Zijn naam betekent: 'vrede'. Als er vrede is gekomen (vs. 10), kan er vanuit die vrede worden gewerkt. We hebben de opdracht in de wijngaard te werken. Dat wil zeggen dat wij met de vrede van God in ons hart leven, en een vreugde zijn voor God in alles wat we doen. Een wijngaard spreekt van werk en van vreugde. We mogen de Heer met vreugde dienen (Ps. 100:2).

De wijngaard van Salomo lag in Baäl-Hamon, wat betekent: 'heer van een menigte'. Het wijst op de heerschappij van Christus als de Vredevorst over vele volken, en het herinnert aan de belofte aan Abraham dat in hem *'alle geslachten van de aardebodem gezegend'* zouden worden (Gen. 12:3b). In de laatste lettergreep van de naam 'Abraham' klinkt het Hebreeuwse woord voor 'menigte' door. Zijn naam betekent: 'vader van een menigte. Christus heeft niet alleen Israël als wijngaard, maar eveneens al de volken. Hij geeft de wijngaard van de volken *'aan de bewakers'*: dat zijn de koningen die over deze volken regeren. Zij zullen in het Vrederijk de opbrengst van hun vruchten naar de Messias in Jeruzalem brengen (Ps. 72:1, 10-11; vgl. Jes. 60:3, 6-9). De duizend zilverstukken als opbrengst vertegenwoordigen een enorme waarde (vgl. Jes. 7:23). Dit kapitaal wordt jaar op jaar als schatting gebracht, gedurende de hele tijd van het Vrederijk.



Onze hemelse Salomo heeft nu ook een wijngaard, waarvan Hij de verantwoordelijkheid aan ons heeft toevertrouwd. Het kost wat om in Zijn wijngaard te werken. Er is zeker ook beloning aan het werk verbonden, maar hier gaat het om wat het ons kost. We moeten de wijngaard *bewaken*, en de vrucht is voor de Heer Jezus.

In vers 12 spreekt de bruid weer over haar eigen wijngaard. Daarover heeft ze eerder ook gesproken. Maar toen is ze niet trouw geweest in het bewaken ervan. Als gevolg daarvan kon ze de bruidegom geen vrucht geven (Hoogl. 1:6). Nu is haar wijngaard in orde. Ze bewaakt en verzorgt die, waardoor zij ook in staat is de opbrengst aan Salomo aan te bieden. Wat ze heeft gedaan, is wel door zijn kracht, maar ze biedt het resultaat zelf aan. De opbrengst is ook meer dan die van de wijngaard van Salomo in vers 11. Ze geeft duizend plus tweehonderd zilverstukken, dat zijn er tweehonderd meer dan de wijngaard van de volken heeft opgebracht. Het laat zien dat in het Vrederijk de kleine wijngaard van Gods volk een grotere opbrengst zal hebben dan de volken samen.

Ze laat ook anderen in de opbrengst delen. De tweehonderd zijn een dubbele tiende en die zijn *'voor de bewakers van zijn vrucht'*. De bewakers van de vrucht zijn een beeld van hen die zorg voor de gemeente hebben, de oudsten of opzieners. Zij die goed besturen moeten dubbele eer worden waardig geacht (1 Tim. 5:17). Het is in het algemeen naar Gods gedachten dat wij zowel aan God geven als aan de naaste. Als wij zegeningen hebben ontvangen, is dat om ze terug te geven aan de Heer én om ook anderen erin te laten delen. Dat geldt zowel in geestelijk als in stoffelijk opzicht (Deut. 26:1-4; 12-13; Hebr. 13:15-16).



WEES HEILIG

WIE EN WAT IS HEILIG?

Jan van Buren

'(...) zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel, want er staat geschreven: Wees heilig, want Ik ben heilig' (1 Petr. 1:15-16).

Betekenis van heilig

'Heilig' met betrekking tot mensen of voorwerpen betekent dat iets 'apart gezet is met een doel'. De eerste keer dat een woord in de Bijbel voorkomt, duidt veelal de betekenis van een begrip aan. Zo lezen we in Genesis 2:3 dat God de zevende dag 'heiligde', d.w.z. die dag voor Hem apart zette van de andere dagen. 'Heilig' in de zin van 'zonder zonde', geldt alleen voor God (Lev. 11:44-45). Maar God verklaart mensen heilig, als zij zich tot God bekeren en door het geloof van hun zonden worden gereinigd door het bloed van Christus! Vanaf dat moment zijn zij afgezonderd voor Hem. In vele religies worden mensen door anderen 'heilig' verklaard – soms vele jaren na hun dood – vanwege hun godsdienstige prestaties of de bovennatuurlijke ervaringen die zij hebben gehad.

De gelovigen vormen nu een heilig volk, persoonlijk en gemeenschappelijk. Zij zijn door God getrokken uit een wereld zonder God en voor Hem afgezonderd (Joh. 17:16; Gal. 1:4; 1 Petr. 2:9). Israël was een heilig volk, afgezonderd van de omringende volken (Deut. 7:6 etc.). Kanaän wordt het heilige land genoemd, want het land was van God (Lev. 25:23; Zach. 2:12). Mozes en Jozua stonden op een heilige plaats, want God was daar (Ex. 3:5; Joz. 5:15). In de tabernakel en in de tempel was het heilige der heiligen, waar God woonde. Daar mocht alleen de hogepriester komen, en dan nog slechts één keer per jaar (Lev. 16). Voor de dienst in het heiligdom waren er ook heilige voorwerpen, voorwerpen die alleen voor het dienstwerk daar mochten worden gebruikt (Ex. 30:25, 31, 35 etc.). De sabbat was een 'heilige' dag, een rustdag die voor God was apart gezet (Ex. 16:23). De Heilige Geest is de Geest van God, niet de geest van een mens.

De heilige God

Er zijn kenmerken van God die Hij met mensen kan delen, zoals Zijn liefde, trouw en barmhartigheid. Deze kenmerken ervaren we in de praktijk en kunnen we zodoende ook begrijpen. Door andere wezenskenmerken onderscheidt God Zich echter totaal van de mensen, zoals in Zijn eeuwig bestaan, alomtegenwoordigheid, alwetendheid, almacht en heiligheid. 'Niemand is zo heilig als de Heere', zong Hanna (1 Sam. 2:2). God is Degene die een ontoegankelijk licht bewoont, Die geen mens gezien heeft of zien kan (1 Tim. 6:16). Toen Jesaja iets van de majesteit en heiligheid van God waarnam en hij de serafs tegen elkaar hoorde roepen:

'Heilig, heilig, heilig is de Heere van de legermachten', riep hij uit: 'Wee mij, want ik ben ten dode opgeschreven' (Jes. 6:3).

Toen Johannes op Patmos de Heere Jezus als Rechter zag in al Zijn heiligheid, viel hij als dood aan Zijn voeten (Openb. 1:13-18). Hij was diep onder de indruk toen hij de vier dieren, de heilige wezens voor de troon van God en van het Lam zag staan en hen dag en nacht hoorde roepen: 'Heilig, heilig, heilig is de Heere de Almachtige, Die was, Die is en Die komt' (Openb. 4:8). Kort voor Zijn terugkeer naar de hemel had de Heere Jezus iets van Zijn majesteit en heerlijkheid getoond op de heilige berg, waar Hij met Mozes en Elia verscheen aan Petrus, Jakobus en Johannes. Jaren later schreef Petrus dat het een onuitwisbare indruk op hem had gemaakt (Luc. 9:28-36; 2 Petr. 1:17-18)

Vele jaren ervoor was Jahweh, de heilige en majestueuze God, aan het volk Israël verschenen op de heilige berg Sinai. Hij kwam toen in een wolk, gepaard met bliksemflitsen en brandend vuur, donkerheid en een aardbeving (Ex. 19:9-25; 24:10; Hebr. 12:18-21). Tweeduizend jaar geleden echter

De eerste keer dat een woord in de Bijbel voorkomt, duidt veelal de betekenis van een begrip aan.

kwam de heilige God, Die met niemand te vergelijken is, persoonlijk uit de hemel op aarde. Hij kwam niet in grote majesteit als de Rechter, maar als de Redder om mensen uit liefde te behouden. De Heilige, Die te rein van ogen is om het kwaad te zien, nam het lichaam van een mens aan. Uiterlijk was Hij niet te onderscheiden van de andere mensen, hoewel Hij volkomen zonder zonde was. Hij werd verwekt door de Heilige Geest, en het Heilige in de schoot van Maria was Gods Zoon. Kwetsbaar en hulpeloos als een Baby kwam Hij zo dicht bij de mensen, dat zij God konden zien, met Hem konden spreken en Hem zelfs konden aanraken (Hab. 1:12-13; Fil. 2:6-7; Luc. 1:35; 1 Joh. 1:1-3).

Hierdoor werd vervuld wat Jesaja had gezegd: 'Want zo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoge hemel en in het heilige, en bij de verbrijzelde en nederige van geest, om levend te maken de geest van de nederigen (...)' (Jes. 57:15). Maar na drieëndertig jaar hebben de mensen de Heilige en de Rechtvaardige verloochend, Gods heilige Knecht Jezus hebben zij gedood. Tot vandaag de dag spannen zij tegen Hem samen (Hand. 3:14; 4:27). Kort voor Zijn terugkeer naar de hemel hoorden Zijn discipelen Hem bidden tot de Heilige Vader: 'Bewaar hen in Uw Naam. Toen Ik bij hen was, bewaarde Ik hen in Uw Naam. Heilig hen door Uw waarheid, Uw Woord. Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd zijn in de waarheid' (Joh. 17:11, 17, 19). Op een ontroerende manier horen we de Heere Jezus met de Vader spreken en bidden voor de Zijnen. Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven en wilde Zijn leven afleggen, opdat wij voor eeuwig bij Hem en de Vader zouden zijn in het Vaderhuis, de meest intieme plaats in de hemel.

Wij zijn heiligen

Het volk Israël werd een heilig volk genoemd, afgezonderd van de volken rondom hen, waarmee zij zich niet mochten vermengen (Deut. 7:6; 14:21 etc.). God heeft niet alleen dit afgezonderde volk lief, maar al Zijn heiligen (Deut. 33:3). De mensen die zich tot God hebben bekeerd en de Heere Jezus hebben aangenomen als hun Zaligmaker, worden geen zondaars meer genoemd. Dit waren zij vroeger wel. Door de Naam van de Heere Jezus Christus en door de Geest van God zijn zij nu gerechtvaardigd en geheiligd (1 Kor. 6:10-11).

De brieven in het Nieuwe Testament zijn gericht aan heiligen!

De brieven in het Nieuwe Testament zijn gericht aan de heiligen in de bij name genoemde gemeenten, en ze zijn bestemd voor alle gelovigen daar. De geadresseerden zijn door God geroepen heiligen, die op alle plaatsen de Naam van de Heere Jezus aanroepen. Zij worden als heiligen in Christus gezien en ook als zodanig aangesproken (Rom. 1:7; 1 Kor. 1:2; 14:33; 2 Kor. 1:1; Ef. 1:1; Fil. 1:1 etc.). De gelovigen in Galatië waren wel heiligen, maar werden niet zo aangesproken. Paulus wenste hun genade en vrede toe van God de Vader en van de Heere Jezus, Die Zichzelf heeft gegeven voor onze zonden, opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld. Door de werken van de wet toe te voegen aan de behoudenis op grond van genade, gedroegen zij zich niet als heiligen. Ze werden geen geliefde heiligen, maar dwaze Galaten genoemd (Gal. 1:1-9; 3:1-3).

Leven als heiligen

Het is Gods verlangen dat zij die verlost zijn uit de macht van de duisternis, Hem zullen dienen zonder vrees, in heiligheid en gerechtigheid, al de dagen van hun leven (Luc. 1:74-75). Zoals het volk Israël door God uit Egypte werd verlost, uit de macht van de farao – een beeld van de satan –, zijn wij door de Heere Jezus verlost. Wij zijn ontrukkt aan de slechte wereld, waarvan de satan de god is. Zoals God heilig is, moeten wij ons in heel ons gedrag voor Hem heiligen. Dat wil zeggen: voor Hem leven, niet voor de wereld, en ons ook niet met de onreine dingen van de wereld voeden, hoewel wij nog in de wereld zijn. Dit laten we zien doordat wij ons ervan afzonderen en ons niet door haar laten beïnvloeden (Joh. 17:13-19; 2 Kor. 4:4; Gal. 1:4; 1 Petr. 1:15-16; vgl. Lev. 11:43-45).

Toen wij tot geloof kwamen, hebben wij de Heilige Geest ontvangen. Sindsdien is ons lichaam de tempel, de woonplaats van de Heilige Geest. Die tempel moeten we niet beschadigen of vervuilen. Wij moeten ons telkens reinigen om naar lichaam en geest heilig, afgezonderd en toegewijd voor God te leven. Als medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God zijn wij goed samengevoegd en vormen wij samen met Christus een heilige tempel voor God (1 Kor. 3:16-17; 2 Kor. 7:1; Ef. 2:19-22). Paulus, die zichzelf de minste van alle heiligen noemde, kreeg de bijzondere genade om de onvoorstelbare rijkdom van Christus te verkondigen. Daarbij bad hij voor hen, opdat

zij samen met alle heiligen in staat zouden zijn te begrijpen wat de grote reikwijdte hiervan is (Ef. 3:8, 14-18; Kol. 1:26).

Wanneer we een meningsverschil met andere gelovigen hebben, laten we dan niet ons recht bij een wereldse rechtbank proberen te halen. Als we niet bereid zijn het onrecht te verdragen, laten we dan hulp vragen bij andere gelovigen, bij andere heiligen. Als het om rechtspraak gaat, laten we dan ook beseffen dat de verheerlijkte heiligen zelfs engelen zullen oordelen (1 Kor. 6:1-8).

In het huwelijk is liefde de energie om heilig met elkaar te leven als man en vrouw (Ef. 5:25-27). Wat het gezin betreft, geldt dat als een van de huwelijkspartners tot geloof komt, de andere partner en ook de kinderen 'geheiligd zijn' door de gelovige. Door de werking van de Heilige Geest in deze gelovige kan hij of zij tot grote zegen zijn voor de overige huisgenoten (1 Kor. 7:14). Het gehuwd zijn en het ongehuwd zijn, kent allebei voor- en nadelen. Als men ongehuwd is, heeft men niet de zorg voor een gezin en kan men zich volledig aan de Heere toewijden. Zo kan iemand op die manier 'heilig' zijn en afgezonderd voor Hem leven, naar lichaam en geest (1 Kor. 7:34).

Als een Vader voedt God Zijn kinderen op met het doel hen deel te laten krijgen aan Zijn heiligheid. Omdat wij zonder heiliging God niet kunnen zien, laat Hij soms dingen in ons leven toe die pijnlijk zijn (Hebr. 12:10, 14). Nu de Heere Jezus in de hemel is, 'heiligt' Hij Zichzelf daar voor ons. Dat wil zeggen: Hij is letterlijk uit de wereld weggegaan om een geheiligde plaats bij de Vader in te nemen. Hij is daar ook ons Model voor heiligheid. Zijn plaats bij de Vader is onze plaats. Er is een heiligende kracht in de waarheid, en er is een heiligende kracht in het zien op Christus in de heerlijkheid (Joh. 17:17, 19). Daar bidt Hij voor ons tot God, en komt Hij ons als onze Voorspraak te hulp door Zijn Geest, wanneer we lijden of afdwalen (Hebr. 7:25; 1 Joh. 2:1).

Samen met alle heiligen

De norm voor onze heiliging is God Zelf. Zoals Hij heilig is, word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel (1 Petr. 1:15-16). In het omgaan met elkaar als gelovigen tonen we liefde voor alle heiligen, ook voor hen die we minder aardig vinden. We bidden ook voor alle heiligen, met opheffing van heilige handen. Er kleven dan geen dingen aan onze handen, die het daglicht niet kunnen verdragen. Ons gebed is echt (Kol. 1:4; Ef. 6:18; 1 Tim. 2:8). We begroeten elkaar met een heilige kus, de begroeting is echt en niet geveinsd (1 Tess. 5:26).

Het is ons verlangen om gastvrij, goedwillend, bezonnen, rechtvaardig en heilig te leven. Dit geldt niet alleen voor oudsten in de gemeente, maar het past elke heilige (Tit. 1:8; 2:3). We zijn immers allemaal uitverkorenen van God, heiligen en geliefden. We zijn door Hem geroepen met een heilige roeping, voor een heilig werk uitgekozen (Kol. 3:12; 2 Tim. 1:9).

Wat de toekomst aangaat, is het ons verlangen straks heilig en onberispelijk te zijn voor onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen. Op de dag van Zijn verschijning zal Hij verheerlijkt worden in al Zijn heiligen, en bewonderd worden in allen die geloofd hebben (Zach. 14:5; 1 Tess. 3:13; 2 Tess. 1:10; Jud.:14-15).